

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Σ. ΔΕΛΤΑ

Διασκευή:
Μαρία Δασκαλάκη

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εικονογράφηση:
Μιχάλης Κυλάκος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΜΟΙΡΟΛΑΤΡΩΝ

Στο βασίλειο των Μοιρολάτρων ο βασιλιάς Συνετός Α΄ βασίλευε για πολλές δεκαετίες με σύνεση, όπως έλεγε και το όνομά του. Εξαιτίας του ο τόπος ευημερούσε και οι κάτοικοι ήταν ευχαριστημένοι. Είχαν τα σπίτια τους, τα κτήματά τους, τις δουλειές τους, μα και τις γιορτές και τις διασκεδάσεις τους. Κανείς δεν είχε να πει κακό λόγο για τον βασιλιά τους.

Τα χρόνια, όμως, πέρασαν κι ο Συνετός κατάλαβε πως η ζωή του έφτανε στο τέλος της.

Έτσι, φώναξε τον νεαρό γιο του, τον Αστόχαστο, και του είπε:

«Γιε μου, εμένα οι μέρες μου τελειώνουν. Ήρθε η ώρα να αναλάβεις εσύ το κράτος μας. Κανόνισε, λοιπόν, να κόψεις τις διασκεδάσεις, να πάρεις για γυναίκα σου ένα άξιο κορίτσι και μαζί να κυβερνήσετε δίκαια τον τόπο μας. Αποδώ και πέρα πρέπει να δεις τη ζωή πιο σοβαρά».

Αφού ο Αστόχαστος συμφώνησε, έστειλαν τον αρχικαγκελάριό τους στο γειτονικό βασίλειο να ζητήσει τη βασιλοπούλα Παλάβω για γυναίκα του. Η χαρά στο βασίλειο των Μοιρολάτρων ήταν μεγάλη και οι γιορτές για τον γάμο των δύο νέων κράτησαν κάμποσες μέρες. Λίγο καιρό μετά ο βασιλιάς Συνετός Α΄ τούς άφησε χρόνους κι έτσι ο Αστόχαστος τον διαδέχτηκε στον θρόνο.

Στην αρχή ήταν όλα καλά. Τα σεντούκια του γερο-Συνετού ξεχείλιζαν από χρυσά φλουριά, όλα τα κάστρα ήταν γερά και οι στρατιώτες που υπερασπίζονταν το βασίλειο αμέτρητοι. Το παλάτι ήταν χτισμένο ψηλά σε ένα κατάφυτο βουνό, οι πολίτες ζούσαν με άνεση και οι φαρδείς, καλοστρωμένοι δρόμοι ένωναν το βασίλειο των Μοιρολάτρων με όλα τα γειτονικά βασίλεια.

Στον νέο βασιλιά άρεσε να στέκεται στον πιο ψηλό πύργο του παλατιού και να αγναντεύει. Όπου κι αν κοίταζε, έβλεπε απέραντα χωράφια γεμάτα καρπούς, ρεματιές με κελαρυστά νερά, λαγκάδια, περιποιημένα όμορφα σπίτια, βουνά, δάση και καταπράσινα λιβάδια. Οι αγελάδες βοσκούσαν μαζί με κοπάδια από πρόβατα και αρνιά και οι χωρικοί άρμεγαν τα ζώα και δούλευαν

τη γη. Τα πάντα φαίνονταν να δουλεύουν σαν καλοκουρδισμένο ρολόι.

Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια, που άσπρισαν τα μαλλιά του Αστόχαστου και μάραναν την ομορφιά της Παλάβως. Μα κι ολόκληρο το βασίλειο των Μοιρολάτρων είχε αλλάξει όψη. Παντού επικρατούσε ερημιά. Οι απέραντες πεδιάδες απλώνονταν ως τα σύνορα του βασιλείου γυμνές κι ακαλλιέργητες. Μόνο πέτρες είχαν απομείνει εκεί όπου κάποτε έστεκαν, περήφανα και απειλητικά, τα φοβερά κάστρα του βασιλιά Συνετού. Πού και πού στις άγονες εκτάσεις ξεφύτρωναν ετοιμόρροπα παλιόσπιτα, ενώ πυκνά αγριόχορτα σκέπαζαν πλέον τους άλλοτε κατάφυτους λόφους. Οι δρόμοι ήταν παρατημένοι, χαμένοι κάτω από τα αγκάθια, που ανεμπόδιστα απλώνονταν παντού.

Μόνο τα πυκνά δάση έμεναν στη θέση τους, καλύπτοντας με το φουντωτό τους φύλλωμα έναν ολόκληρο κόσμο: πεταλούδες, μέλισσες, αγριοφραουλιές, βατομουριές και καρπούς που ανεκμετάλλευτοι έπεφταν στο χώμα.

Τα μονοπάτια, που άλλοτε περνούσαν ανάμεσα στα δέντρα, είχαν σβήσει από τον τόσο καιρό που ανθρώπινο πόδι είχε να τα πατήσει. Ανάμεσα στις πέτρες και στους βράχους, μονάχα ο άνεμος μοιρολογούσε πια το ρήμαγμα του τόπου.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ

Στο βασίλειο των Μοιρολάτρων κυβερνούσε ο βασιλιάς Συνετός. Μετά τον θάνατό του, τον θρόνο αναλαμβάνει ο γιος του, Αστόχαστος. Όμως ο ίδιος και η γυναίκα του ενδιαφέρονται μονάχα για τους εαυτούς τους. Έτσι, με τα χρόνια, το βασίλειο ρημάζει και ο εχθρικός στρατός ετοιμάζεται να τους επιτεθεί.

Τότε, τα δύο από τα τέσσερα παιδιά τους, ο Συνετός Β' και η Ειρηνούλα, αποφασίζουν να φύγουν από το παλάτι, επειδή δεν αντέχουν να ζουν έτσι. Περιπλανούμενοι βλέπουν την εξαθλίωση και την απογοήτευση όσων κατοίκων έχουν πια απομείνει κι αναρωτιούνται τι μπορούν να κάνουν. Ωσπου συναντούν την κυρα-Φρόνηση και την κόρη της, τη Γνώση. Και κάπως έτσι, με τη βοήθειά τους, τα πράγματα στο ταλαίπωρο βασίλειο αρχίζουν να αλλάζουν...

Ένα αλληγορικό βιβλίο για την αξιοπρέπεια,
την υπευθυνότητα και τη συνεργασία.

www.minoas.gr

9 786180 261844
ISBN 978-618-02-6184-4

ΚΩΔ. 21071

7+